

Chế Độ Côn Đồ

Nguyễn Ngọc Đức

Côn đồ là kẻ chuyên gây sự và thích bạo động. Người có hành vi côn đồ thường ít học, văn hóa kém, bất chấp dư luận và hay dùng sức mạnh để tấn công, đàn áp kẻ khác. Ngày 30/6/2004, Thông Tấn Xã cộng sản Việt Nam đi một bản tin với tựa đề "Nguyễn Hồng Quang chỉ là một kẻ côn đồ". Ngôn từ của bản tin làm cho người đọc ngạc nhiên, vì không ngờ nó có thể xuất phát từ một cơ quan thông tin chính thức của chế độ Hà Nội. Ngoài việc sử dụng những danh từ khiếm nhã đối với một vị lãnh đạo tôn giáo như Mục Sư Quang, nó còn vi phạm Hiến Pháp của chế độ này, khi điều 72 khẳng định "không ai bị coi là có tội và bị hình phạt khi chưa có bản án kết tội của tòa án". Tòa án nào của Việt Nam đã buộc tội Mục Sư Quang là "côn đồ"? Tại sao bản tin của Thông Tấn Xã Việt Nam lại có thể khẳng định "Nguyễn Hồng Quang thực chất là kẻ có hành vi côn đồ có hệ thống"?

Một tu sĩ như Mục Sư Quang nếu là kẻ côn đồ thì không thể có nhiều tín đồ Tin Lành ủng hộ như hiện nay và có lẽ cũng đã bị Giáo Hội Tin Lành Mennonite và Hiệp Hội Thông Công Tin Lành Việt Nam loại trừ từ lâu, không chờ đến lúc nhà cầm quyền phải dùng cả đại đội công an đến bao vây nhà nguyện và bắt Mục Sư Quang đi vào ngày 8/6/2004. Trong khi đó, qua vụ đàn áp Mục Sư Nguyễn Hồng Quang, công an đã nhiều lần tấn công nhà nguyện, hành hung và gây thương tích cho một số Mục Sư và tín đồ Tin Lành. Hành động như vậy có phải là côn đồ không? Trong vụ đàn áp Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất vào tháng 10/2003, nhà cầm quyền đã cho đắp mô ngang đường để chặn xe của các vị lãnh đạo Phật Giáo ở Tu Viện Nguyên Thiều và sau đó dàn công an ra ở đồn Lương Sơn để dùng sức mạnh lôi từng vị tu sĩ xuống để mang đi. Hành động như vậy có phải là côn đồ không? Khi bắt ông Phạm Quế Dương vào cuối tháng 12/2002, công an đã chặn hai vợ chồng ông ngay tại Ga Sài Gòn, dùng bạo lực lôi từng người lên xe, mặc cho bà Đỗ Thị Cự, vợ ông Phạm Quế Dương, gào thét, phản đối. Hành động như vậy có phải là côn đồ không?

Thái độ côn đồ của đảng CSVN không chỉ đối với các tôn giáo hay giới đối kháng, mà nó còn biểu hiện qua sự đối xử với mọi thành phần quần chúng. Mới đây, nhà cầm quyền Hà Nội đã thi hành biện pháp kỷ luật với tiến sĩ Nguyễn Quốc Tuấn, Trưởng phòng Môi trường thuộc Bộ Khoa học - Công nghệ Việt Nam, vì ông đã cho báo chí biết là Việt Nam đang sử dụng chất độc da cam để bảo quản một số loại hoa quả, như loại cam ở Hà Giang và có thể gây hại cho sức khỏe của con người. Ở một chế độ dân chủ, sự kiện này có thể trở thành một xi-căng-dan trên mặt báo chí và nhiều quan chức nông nghiệp và y tế có thể bay chửi. Nhưng ở Việt Nam, kẻ can đảm nói lên sự thật như tiến sĩ Tuấn lại bị trừ dập và báo chí thì bị răn đe không được bàn tới. Theo sự tiết lộ của báo Lao Động thì ngoài trường hợp bác sĩ Tuấn, còn có ít nhất 4 giám đốc lâm trường và 5 bác sĩ đã bị kỷ luật vì đã cho báo chí biết những sự thật mà nhà cầm quyền muốn che giấu. Trước thái độ côn đồ của đảng CSVN, ký giả Hai Văn Sáu của Báo Lao Động trong bài phiếm luận "Nhà báo nên tập đi kiện" đã cho thấy sự lo sợ của giới làm báo ở Việt Nam hiện nay khi "báo thì xa, bản nha thì gần", nên lúc nào cũng có thể lãnh "đòn thù" của đám cán bộ côn đồ, vô pháp, vô thiên. Khi là kẻ côn đồ, ngôn từ thường vượt qua khỏi giới hạn của sự liêm sỉ bình thường của một người có chút văn hóa. Ngôn từ của nhà cầm quyền Hà Nội dành cho ông Andy Quách, phó thị trưởng thành phố Westminster, California Hoa Kỳ, không chỉ vượt khỏi giới hạn này, mà nó còn biểu hiện bản chất của một chế độ vô tư cách. Báo Công An Nhân Dân số ra ngày 26/6/2004 đã dùng mọi lời lẽ thô lỗ, khiếm nhã và hạ cấp để chửi thậm tệ ông Andy Quách, phó thị trưởng thành phố Westminster, California Hoa Kỳ. Lý do là ông Andy Quách đã cùng với các nghị viên thành phố Westminster vận động thông qua nghị quyết 3538 trong tháng 5 vừa qua nhằm cấm các phái đoàn chính thức của nhà cầm quyền CSVN đến viếng thăm thành phố Westminster.

Phản ứng của Hà Nội đối với Liên Minh Việt Nam Tự Do, đảng Transnational Radical và tổ chức Người Thượng của ông Kok Ksor trong những ngày qua cũng cho thấy thái độ côn đồ tương tự. Liên tục trong tháng 6 vừa qua, nhiều bài viết đã được đăng trên các báo trong nước và được phổ biến rộng rãi trên các web site của Hà Nội, với nội dung "chửi bới" thậm tệ các tổ chức vừa kể và dùng những lời lẽ chỉ có thể xuất phát từ kẻ vô học. Ngoài việc chửi bới, Hà Nội còn bịa đặt và dựng đứng những điều không có thật. Mới đây, bộ ngoại giao Úc đã lên tiếng bác bỏ một bản tin của Thông Tấn Xã Việt Nam cho rằng các nhân viên ngoại giao Úc khi tới thăm Tây Nguyên đã xác nhận rằng "không có dấu hiệu vi phạm nhân quyền và kỳ thị ở tỉnh Gia Lai". Các nhân viên ngoại giao này đã khẳng định với hãng thông tấn Reuters là họ không hề tuyên bố như vậy. Đây là lần thứ hai các nhà ngoại giao thế giới đã tố cáo Thông Tấn Xã Việt Nam loan tin vệt liên quan đến vụ Tây Nguyên. Nhưng với thói quen lừa gạt đồng bào trong nước và tưởng rằng thế giới cũng nằm trong tình trạng bùng bít thông tin như ở Việt Nam, nên nhà cầm quyền Hà Nội vẫn thản nhiên nói láo và bịa đặt mọi chuyện.

Trong phim phóng sự "Việt Nam - Những tiếng nói can đảm" được chiếu trên hệ thống truyền hình ABC của Úc ngày 28/10/2003, nhà văn Dương Thu Hương đã không ngần ngại dùng những danh từ rất nặng nề để chỉ trích nhà cầm quyền Việt Nam hiện nay. Bà gọi họ là "những kẻ côn đồ", "là những người tồi tệ, ti tiện, không có tư cách",... Có người có thể

cho rằng nhà văn Dương Thu Hương quá nặng lời, nhưng khi đã xét ngôn ngữ và hành động của chế độ CSVN từ trước đến nay, dù người dễ tính đến đâu, cũng phải kết luận chế độ này đúng là một chế độ côn đồ !